

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Teljesen lezüllött a villamos-
közlekedés Budapesten*

Forrás:

8 órai újság

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1923"

Személy

Teljesen lezüllött a villamosközlekedés Budapesten.

Félóránként jönnek a kocsik Budáról. — Pótkocsi nélkül járnak a tizenhetesek. — A Nagyköruton megszüntették a második pótkocsit. — Emelkedő forgalom mellett fokozatosan csökkentik a villamos-kocsik számát.

— Saját tudósítónktól. —

Dideregve járunk az utcán ebben az éles, fájdalmas hidegben. Aki osak teheti, ha rövid is az utja, villamosra ül, illetőleg csak ülne, ha jönne villamos. Tömegek toporzékolnak tehetetlen dühvel a megállóhelyeken. *Soha még olyan gyalázatos, fölháborítóan rossz nem volt a villamos-közlekedés, mint mostanában.* Ki kellene terjeszteni a közlekedési rendőrség hatáskörét a villamos-közlekedés ellenőrzésére is. — vajjon hányszor irnák föl naponta ezek a derék rendőrök a bűnös igazgatóságot?

Konkrét eseteket sorolunk föl, amelyeknek kinját és kellemetlenségét a saját bőrünkön tapasztaltuk. Reggel az Erzsébet-híd pesti hídfőjénél várjuk a villamost, várunk tíz percig, negyedórát, akkor föltűnik a hidon egy kicsi, magányos, 75-ös számú kocsi, fűtőkben lógnak rajta az emberek. Az igazgatóság ahelyett, hogy szaporitáná a járatokat, hogy ne legyen akkora ember-torlódás, lám a 75-ös után *ugyancsak egy negyedórával később érkező 17-esről is lekapcsolta a — pótkocsit.* Ekkor már teljes a lázadás a megállóhelyen. Elkecseregett, vörösorrú emberek dulakodnak a kocsilépcsőnél, újévi köszöntőnek bokrétaiba lehetne kötni azt a sok jókívánságot, amit innen cimeznek az igazgatóságnak. De

teljességgel lehetetlen dolog is, hogy az erős budai forgalmat, mely ebben az éles, hideg időben természetesen kétszeres mértékben veszi igénybe a Pestre jövő villamoskocsikat, ilyen hiányos közlekedési eszközökkel bonyolítsák le. És mi van a Nagyköruton! *Itt is, mihelgt többen kezdtek utazni villamoson, azonnal lekapcsolták a második pótkocsit minden szerelvényről.* Eddig hármával jártak a kocsik a köruton, most — mióta a forgalom megnövekedett — csak kettessel. Meg is ritkították a járatokat, másfélperces időköz helyett csak harmadfél perccel indulnak a kocsik, már t. i. a menetrend szerint. A valóságban — a torlódások és akadályok folytán — akárhányszor öt, sőt hat percre növekszik a várakozási idő. Az ünnepek óta pedig, talán a havazás miatt, már egyes pótkocsi nélküli hatos villamosokat is láttunk a Nagyköruton, amelyek persze a fogcsikorgató és fogvacogó „utasok“ egész tömegét hagvják ott minden megállóhelyen. Hallatlanul bölcs intézkedés ez, visszavárásolja azokat a szép időket, mikor bakák lógtak a kocsi-perron lámpásán és rokkantak szalonáztak a tetőzetten.

Megcsinálták a felsővezetéket, hogy simán bonyolítsák le a forgalmat, de mire a felsővezeték mindenütt elkészül, már nem is lesz mit lebonyolítani. Menetrend egyáltalában nincs, ha van is, senki sem törődik vele, hogy betartsák *Néha öt kelenföldi kocsi szalad egymásután a köruton, de ugyanakkor egyetlen olyan kocsi sem jön félóra várakozás alatt, ami az Üllői-utra vinne.* A Váci-uton régen, mikor a gvárákban befejezték a munkát, a villamosközlekedést fokozták, mert egyszerre megnőtt az utasok száma. Beállítottak egy csomó kocsit és simán lebonyolították a rövid ideig tartó erősebb forgalmat, aztán fokozatosan leépítették a felemelt számú járatokat. Ezt a régi szokást ma csak annyiban tartották meg, hogy a forgalom keépítése szakadatlanul tart. *Napról-napra kevesebb a kocsik száma, ezt nem lehet letagadni, mert mindenki észreveszi az utcán.* Hogy a Rákóczi-ut jobb és baloldalián a Vilmos császár-utól a Nemzeti Színházig egyetlen kocsi se fusson a síneken: ez régebben csak akkor történt meg, ha valahol elakadtak a kocsik *Ma a leg-erősebb déli forgalom idején, vagy az üzleit zárórával equidejűle naponta meátörténik, hogy végig üres a fél Rákóczi-ut.* Ami pedig a Bálvány-utcán és a Szemere-utcán át vezető ugynevezett lipótvárosi vonalon történik, egyenesen botrányos. Ez a vonal, amelyet elsősorban a bíróságok, igazságügyi és kultuszminisztériumot, meg a Szabadság-téri üzleti negyed közönsége használ, a legkiáltóbb példája a menetrendmegállapítás felületességének. Négyféle kocsi jár rajta és szinte bizonyosra lehet venni, hogy mind a négyféle közvetlenül egymásután róbog el egy-két percen belül, hogy aztán 15 —20 percen belül ne jöjjön egyetlen-

egy sem. És ha jön egy-egy kocsi mutatóba, abban úgy szeronganak az emberek vastag télikabátokban, bundákban, hogy igazán talányos és értelmetlen, hogy még meg tudnak mozdulni. Csak a kabátok vastagsága megföltene egy pótkocsit, de ezt a pótkocsit a végállomáson lecsatolták. Minek is a pótkocsi? Aki nem fél fel a villamosra, menjen gyalog. Ez lenne a legtalálhatóbb egyesített villamos-vasuti jelmondat, amit akár mint igazgatósági rendeletet is ki lehetne szögezni kis karton-táblákon minden villamos kocsira.

A legnagyobb megbotrányozással állapítjuk meg a budapesti villamosközlekedés felelős irányítóinak vétkecs mulasztásait és a szenvedő közönség nevében sürgősen követeljük a bajok sürgős orvoslását. *Nem ítéletekkel, hitetésekkkel és fölényes nyilatkozatokkal, hanem gyors és erélyes cselekedetekkel.* A közlekedő közönség védelmét követeljük a közlekedési eszközökkel szemben, annak a régi igazságnak a hangoztatásával, hogy mint annyi minden: a villamos is a közönségért van, ki kell tehát szolgálnia.

Ezt a köteleességét azonban a mai pesti villamos-közlekedés egyáltalán nem tudja teljesíteni.